

88. -Ey Şuayb! Elbette seni ve seninle birlikte iman edenleri ÷lkemizden çıkaracağız. Ya da siz bizim yolumuza geri döneceksiniz!

89. Allah bizi, ondan kurtardıktan sonra dininize dönersek, Allah'a karşı yalan uydurmuş oluruz. Bizim için, Rabbimiz Allah dilemedikçe tekrar ona dönmemiz imkansızdır. Rabbimiz ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Biz, Allah'a bağlandık. Rabbimiz, bizim ile kavmimiz arasında hak ile hükmet. Sen hüküm verenlerin en hayırlısısın!

90. Toplumun önde gelen kâfirleri dediler ki:

-Şuayb'e uyarsanız o zaman mahvolursunuz!

91-92. Onları dehşetli bir sarsıntı tuttu ve oldukları yerde çöküp kaldılar. Şuayb'ı yalanlayanlar sanki orda hiç yaşamamış gibi oldular. Şuayb'ı yalanlayanların asıl kendileri mahvoldu.

93. -Ey kavmim, size Rabbimin gönderdiklerini açıklamış ve size öğüt vermiştim. Şimdi kafir bir kavme karşı nasıl üzülebilirim?

94. Biz, hangi ÷lkeye bir nebi gönderdiyse, halkını yalvarıp yakarmaları için darlık ve meşakkate düşürdük.

95. Sonra meşakkatin yerini iyilikle değiştirdik de (başlarına geleni unutarak) boş verdiler. Ve:

-Atalarımız da hem darlık hem de bolluk görmüşlerdir, dediler. Biz de onları farkında değillerken ansızın yakaladık.

96. Eğer ÷lkelerin halkı iman edip, korunsalardı, biz de onlara gökten ve yerden bereket açardık. Fakat yalanladılar. Bu sebeple onları yapmakta olduklarıyla yakaladık.

97-99. ÷lkelerin halkı, azabımızın geceleyin, onlar uykuda iken başlarına gelmeyeceğinden emin midir?

Ya da ÷lkelerin halkı azabımızın güpegündüz onlar

eğlencede iken başlarına gelmeyeceğinden emin midir?

Allah'ın tuzağından emin midirler? Allah'ın tuzağından mahvolmuş toplumdaki başkası asla emin olmaz.

100. Oranın halkından sonra yeryüzüne varis olanlara belli olmadı mı? Ki eğer istersek günahlarıyla birlikte yakalarız, yok ederiz, Kalplerini de damgalarız da işitmezler.

101. İşte bu sana haberlerini anlattığımız ülkelerdir. Onlara elçilerimiz açık belgelerle gelmişlerdi de daha önce yalanladıklarına iman etmeye yanaşmadılar. İşte Allah, kafirlerin kalplerini bu şekilde damgalar.

102. Onların çoğunu sözünde durur bulmadık. Aksine onların çoğunu yoldan çıkmış bulduk.

103. Onlardan sonra ayetlerimizle Musa'yı, Firavun'a ve onun zalim olan çevresine gönderdik. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bak!

104. Musa şöyle dedi:

-Ey Firavun, ben alemlerin Rabbinden bir elçiyim!

105. Gerçek şudur ki: Ben Allah hakkında doğru olandan başka bir şey söylemiyorum. Size Rabbinizden belgelerle geldim. Bu sebeple, İsrailoğulları'nı benimle beraber gönder.

106. -Eğer bir belge ile geldiysen, haydi doğru söyleyen biriysen onu ortaya koy, dedi.

107. O anda Musa bastonunu attı. Şimdi o apaçık bir ejderha olmuştu.

108. Elini koynuna soktu. O şimdi bakanların (gözünü kamaştıran) bembeyaz bir el idi.

109. Firavun kavminden ileri gelenler:

- Bu, bilgin bir sihirbaz, dediler.

110. Sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz?

^{111.} -Onu ve kardeşini alıkoy, şehirlere davetçiler gönder.

^{112.} Sana tüm sihirbazları getirsinler, dediler.

^{113.} Sihirbazlar Firavun'a gelerek dediler ki:

-Eğer biz galip gelirse bir mükafat var, değil mi?

^{114.} -Evet, elbette siz benim yakınlarım olacaksınız, dedi.

^{115.} Sihirbazlar:

-Ey Musa, ya sen at ya da biz atalım, dediler. ^{116.} O da:

-Siz atın! dedi ve attılar. Sihirbazlar sihirleri attıkları zaman insanların gözünü büyüledi ve büyük bir sihir gösterdiler.

^{117.} Biz de Musa'ya değneğini atmasını belirttik. İşte o an onların uydurduklarını yutuyordu.

^{118.} Gerçek ortaya çıktı. Onların yaptıkları boşa gitti. ^{119.} Orada yenildiler ve küçük düştüler.

^{120-122.} Sihirbazlar: "Alemlerin Rabbine, Musa ve Harun'un Rabbine iman ettik." diyerek secdeye kapandılar.

^{123.} -Ben size izin vermeden önce, ona iman mı ettiniz? Bu kesin bir tuzaktır. Halkı şehirden çıkarmak için, bu tuzağı kurdunuz. Bu yüzden siz görürsünüz. ^{124.} Sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim. Sonra hepinizi asacağım.

^{125.} -Şüphesiz biz, Rabbimize döneceğiz.

^{126.} Sen, Rabbimizin ayetleri bize geldiği zaman ona iman ettiğimiz için, yalnızca bunun için bizden intikam alıyorsun. Rabbimiz üzerimize sabır yağdır ve müslüman olarak canımızı al! dediler.

^{127.} Firavun kavminden ileri gelen kesim:

-Musa'yı ve kavmini yeryüzünde bozgunculuk etsinler seni ve senin ilahlarını terk etsinler diye mi bırakacaksın? dediler. Firavun:

-Onların erkek çocuklarını öldürürüz. Kadınlarını da sağ bırakırız. Biz, onlara hakim bir konumdayız, dedi.

¹²⁸. Musa kavmine şöyle dedi:

-Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Şüphesiz yeryüzü Allah'ındır. O, kullarından dilediğini ona varis kılar. Zafer Allah'tan korkanlarındır.

¹²⁹. Kavmi ise:

-Sen bize gelmeden önce de geldikten sonra da bize işkence edildi, dediler. Musa da:

-Rabbinizin düşmanlarınızı helak etmesi ve sizi yeryüzünde nasıl yaşayacağınıza bakmak için, iktidara getirmesi ümit edilir, dedi.

¹³⁰. Firavun hanedanını belki düşünürler diye kuraklık ve yıllarca ürünlerini eksiltmekle cezalandırdık.

¹³¹. Onlara bir iyilik geldiği zaman "bu bizim hakkımızdır" derler, onlara bir kötülük dokunduğu zaman onu Musa ve onun yanındakilerin uğursuzluğuna verirlerdi. Dikkat edin, onların uğursuzluğu sadece Allah katındandır. Fakat onların çoğu bilmiyorlar.

¹³². -Bizi, kendisiyle büyülemek için her ne zaman bize bir mucize getirirsen, biz sana inanacak değiliz, dediler.

¹³³. Bu yüzden onlara, tufanı, çekirgeyi, küçük keneyi, kurbağaları ve kanı apaçık işaretler olarak musallat ettik. Buna rağmen büyüklendiler. Onlar zaten suçlu bir toplum idi.

¹³⁴. -Ey Musa, yanındaki ahid Kitap ile Rabbine yalvar, eğer bizden bu azabı kaldırırsa kesin olarak sana inanacağız ve İsrailoğulları'nı seninle beraber salıvereceğiz.

¹³⁵. Onlardan azabı, onlara ulaşacak belirli bir süreye kadar kaldırdığımız zaman; onlar verdikleri sözü o an bozuyorlardı.

¹³⁶. Biz de onların cezasını verdik. Ayetlerimizi

yalanladıkları ve onlardan gafil oldukları için onları denizde boğduk.

^{137.} Yeryüzünün bereketli kıldığımız doğusunda ve batısında güçsüzleştirilmiş bir toplumu onlara mirasçı kıldık. İsrailoğulları'nın sabretmelerine karşılık olarak Rabbinin hükmü en iyi şekilde yerine geldi. Firavun ve kavminin yapmış olduğu şeyleri mahvettik (sanki) hükümlerlik yapmamışlardı.

^{138.} İsrailoğulları'nı denizden geçirmiştik. Kendi (elleriyle yaptıkları) putlarına bağlanmış bir topluma uğradılar.

-Ey Musa, bunların ilahları gibi bize de bir ilah yapsana! dediler. Musa da onlara:

-Şüphesiz, cahillik eden bir toplumsunuz! dedi.

^{139.} Onlar helak olacaklardır. İçinde buldukları şey yok olacaktır. Bilmeden yaptıkları şey batıldır.

^{140.} O, sizi toplumlara üstün kılmış iken size Allah'tan başka bir ilah mı arayayım? dedi.

^{141.} Size kötü bir ceza ile eziyet eden, çocuklarınızı öldürüp, kadınlarınızı sağ bırakan Firavun hanedanından kurtarmıştık. Bu sizin için yüce Rabbiniz tarafından bir imtihan..

^{142.} Musa ile otuz geceye sözleşmiştik ve on gece ile onu tamamladık da Rabbinin belirlediği süre tam kırk gece oldu. Musa kardeşi Harun'a:

-Kavmimde benim yerime geç, ıslah et, bozguncuların yoluna uyma! dedi.

^{143.} Musa belirlediğimiz yere gelince Rabbi onunla konuştu. Musa dedi ki:

-Rabbim, bana kendini göster de sana bakayım!

Rabbi:

-Beni göremeyeceksin fakat dağa bak; dağ yerinde durursa sen de beni göreceksin, dedi. Rabbi dağa tecelli edince onu yerle bir etti. Musa bayılarak yere kapandı. Ayıldığında:

-Senin şanın çok yücedir, sana yöneldim. Sana inananların ilkiyim, dedi.

^{144.} -Ey Musa, ben, gönderdiklerimi ve sözlerimi insanlara iletmen için seni seçtim. Sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol! dedi.

^{145.} Ona levhalarda her şeyi, öğüt yazdık ve hüküm olan her şeyi yazdık levhalara kuvvetle sarıl ve kavmine de ona iyice sarılmalarını emret. Size fasıkların yurdunu göstereceğim.

^{146.} Haksız yere yeryüzünde büyüklenen kimseleri ayetlerimden uzak tutacağım. Onlar her ayeti görseler bile onu yol edinmezler. Taşkınlık yolunu gördüklerinde ise hemen onu yol edinirler. İşte bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmalarından dolayıdır.

^{147.} Ayetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalanlayanların çalışmaları boşa gitmiştir. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklar?

^{148.} Musa'nın kavmi, onun ardından süs eşyalarından (yapılmış) böğüren bir buzağı heykelini ilah edindiler. onun kendileriyle konuşmadığını ve onların bir yol göstermediğini görmüyorlar mı? Ona bağlandılar/tapındılar ve kendilerine yazık ettiler.

^{149.} Ellerindeki düşürüldüğü ve sapmış olduklarını gördükleri zaman:

-Eğer Rabbimiz, bize acımazsa ve bizi bağışlamazsa mahvolanlardan oluruz, dediler.

^{150.} Musa kavmine kızgın ve üzgün olarak dönünce:

-Benim ardından ne kötü işler yaptınız. Rabbinizin azabını mı acele istediniz? dedi. Levhaları bırakıp kardeşinin başını tutarak kendisine çekti. Harun:

-Ey anamın oğlu, toplum beni güçsüz bıraktı. Zayıf gördü, bana tabi olmadı. Neredeyse beni öldürüyorlardı. Bana düşmanları sevindirecek şekilde davranma, zalim toplumla bir tutma! dedi.

^{151.} -Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla bizi rahmetine girdir. Sen merhametlilerin en merhametlisisin!

^{152.} Buzağıya bağlananlara Rab'lerinden bir gazap ve dünya hayatında aşığılanma zamanı gelecektir. İftiracıları işte böyle cezalandırırız.

^{153.} Kötülük işleyenleri, sonra ardından tevbe edip iman edenleri, şüphesiz Rabbin ondan sonra da bağışlayan ve merhamet edendir.

^{154.} Musa'nın kızgınlığı yatışınca levhaları aldı. Onların içinde Rabbinden korkanlar için yol gösteriş ve rahmet vardı.

^{155.} Sonra Musa, kavminden belirlediğimiz bir vakitte buluşmak üzere yetmiş adam seçti. Onları sarsıntı yakaladığı zaman:

-Rabbim, eğer dileseydin onları ve beni daha önce helak ederdin. İçimizdeki alçakların yaptıkları şeylerden dolayı bizi helak mı edeceksin? Bu senin imtihanından başka bir şey değildir. Sen, onunla dilediğini sapıklıkta bırakır ve dilediğine de doğru yolu gösterirsin. Sen bizim velimizsin. Bizi affet, bize acı! Sen bağışlayanların en hayırlısıdır!

^{156.} Bize bu dünyada ve ahirette iyilik yaz; biz sana yöneldik. Allah:

-Dilediğime azabım dokunur. Rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır. Onu (rahmetimi) ayetlerimize iman eden, korunan ve zekat verenlere yazacağım, dedi.

157. Ümmi* Peygambere, elçiye tabi olan kimseler, yanlarında bulunan Tevrat ve İncil'de, onun, "kendilerine iyiliği emreder, kötülüğü yasaklar, temiz şeyleri kendilerine helal; pis şeyleri onlara haram kılar, onlardan boyunlarını büken ağır yükü kaldırır" yazdığını görürler.

Ona iman edenler, onu destekleyip, yardım eden ve onunla gönderilen aydınlatıcıya uyanlar, işte onlar, kurtuluşa erecek olanlar onlardır.

158. De ki:

-Ey insanlar, Ben sizin hepinize, kendisinden başka ilah olmayan, dirilten ve öldüren Allah'ın sizin hepinize gönderdiği elçisiyim. Allah'a ve O'nun elçisi ümmi Peygamber'e iman edin. Zira O da Allah'a ve O'nun sözlerine iman etmiştir. Doğru yolu bulabilmeniz için ona tabi olun!

159. Musa'nın kavminden hakkı gösteren ve onunla adaleti gözeten bir topluluk vardı.

160. Onları on iki kabileye ayırmıştık. Musa'ya da kavmi kendisinden su isteyince; kavmine su çıkarması için değneği ile taşa vurmasını ilham ettik. Oradan on iki kaynak fışkırdı. Her kabile su içeceği yeri öğrendi. Onları bulut ile gölgelendirdik. Onlara kudret helvası ve bıldırcın indirdik.

-Size verdiğimiz güzel rızıklardan yiyin!..

Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendilerine zulmettiler.

161. Onlara:

-Bu ülkede oturun ve orada dilediğiniz yerden yiyin, "bağışla" diyerek kapıdan secde edip girin ki biz de sizi bağışlayalım. İyiler için daha fazlasını vereceğiz, denilmişti.

162. Onların zulmedenleri, sözü kendilerine söylenenden başkası ile değiştirdiler. İşledikleri zulüm dolayısıyla onlara gökten bir azap gönderdik.

163. Onlara deniz kenarındaki cumartesi yasağını çiğneyen kasabayı sor! Onlara avları cumartesi günlerinde akın akın geliyor, yasakları olmayan günlerde gelmiyorlardı. İşte onları fasıklık ettikleri için böyle imtihan ediyorduk.

164. Onlardan bir topluluk şöyle diyordu:

-Allah'ın helak edeceği ve şiddetli bir ceza ile cezalandıracağı topluma niye öğüt veriyorsunuz?

-Rabbimize karşı bir mazeret olsun ve belki sakınırlar! diye cevap verdiler..

165. Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, kötülükten men edenleri kurtarıp, zalimleri fasıklık yapmaları sebebiyle çok kötü bir ceza ile yakaladık.

166. Yasaklandıkları şeye başkaldırdıkları zaman, onlara:

-Alçak maymunlar olun! dedik.

167. Rabbin, onların üzerine kıyamet gününe dek kendilerini en kötü cezalandıracak kimseleri göndereceğini bildirmişti. Rabbinin ceza vermesi çok hızlıdır. O, bağışlayan, acıyandır da!

168. Onları yeryüzünde topluluklara böldük. Salih olanları da vardır; olmayanları da! Onları belki dönerler diye iyilik ve kötülükle deneriz.

169. Onların ardından, onları izleyen ve kitaba varis olan bir nesil geldi.

-Biz nasıl olsa bağışlanacağız, diyerek, bu dünyanın geçici malını alıyorlar. Yine ona benzer geçici bir şey kendilerine gelince onu da kabul ederlerdi. Öğrendikleri kitapta, onlardan 'Allah hakkında doğru olandan başkasını söylememek' üzere 'kitap andı' alınmamış mıydı? Korunanlar için ahiret yurdu daha iyidir. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

170. Kitaba bağlı olanlar ve namaz kılanlara gelince biz,

doğruların mükafatını zayi etmeyiz.

171. Dağı onların üzerine kaldırmıştık. Sanki o gölgelik gibiydi. Öyle ki başlarına düşeceğini zannettiler. Size verdiğimizle kuvvetle sarılın. Onun içinde olanları aklınızda tutun ki korunabilesiniz!

172. Rabbi, Ademoğullarının sırtlarından soylarını çıkardı ve onları kendilerine şahit tuttu.

-Ben, sizin Rabbiniz değil miyim? dedi. Onlar:

-Şüphesiz sen bizim Rabbimizsin, biz de şahidiz, dediler. Kıyamet günü, "Bizim bundan haberimiz yoktu" dersiniz diye (böyle yaptık)...

173. -Bizim atalarımız önceden şirk koşmuşlar. Biz de onlardan sonra gelen bir nesiliz. Batıla düşenlerin yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin? dersiniz diye..

174. Belki dönerler diye ayetleri işte böyle açıklıyoruz.

175. Onlara, kendisine ayetlerimizi verdiğimiz, fakat onlardan sıyrılıp çıkan, şeytanın kendisine uydurduğu sapık azınlardan olan kimsenin haberini oku!

176. Dileseydik onu ayetlerimizle yükseltirdik. Fakat o yeryüzünü ebedi zannetti, heveslerine tabi oldu. Onun misali, üzerine yürüsen de kendi haline bıraksan da dilini çıkartıp soluyan köpeğe benzer.

Ayetlerimizi yalanlayan kavmin misali budur. Hikayeyi onlara anlat umulur ki düşünürler.

177. Ayetlerimizi yalanlayan ve böylece kendine zulmeden kavmin örneği ne kötü!

178. Allah kimi doğru yola yöneltmişse/hidayet etmişse o hidayet bulmuştur. Kimi de sapıklıkta bırakmışsa, onlar mahvolanların ta kendisidir.

179. Cinlerden ve insanlardan çoğunu cehennemlik kıldık.

Çünkü onların kalpleri vardır. Onunla anlayış göstermezler. Gözleri vardır, onunla görmezler, kulakları vardır, onunla işitmezler. Onlar hayvanlar gibidir, hatta onlardan da aşağıdırlar. İşte onlar gafillerdir.

^{180.} En güzel isimler Allah' ındır. O'na o isimleri ile dua edin. O'nun isimleri konusunda sapanları bırakın. Onlar yaptıklarının cezasını göreceklerdir.

^{181.}Yarattıklarımızdan hakka yönelten ve onunla adaleti sağlayan bir toplum vardır.

^{182.} Ayetlerimizi yalanlayanları ise yavaş yavaş bilmedikleri bir yerden (sonuçlarına) yaklaştıracaktır.

^{183.} Onlara süre veriyorum. Fakat benim tuzağım çetindir.

^{184.} Arkadaşları (Muhammed) deli değildir. O ancak açıkça bir uyarıcıdır. Hiç düşünmüyorlar mı?

^{185.} -Göklerin ve yerin yönetimine ve Allah'ın yarattığı şeylere bakmıyorlar mı? Ecellerinin yaklaşmış olması muhtemeldir. Bundan sonra hangi söze inanacaklar?!

^{186.} Allah kimi sapıklıkta bırakırsa onun bir rehberi yoktur. Onları azgınlıkları içerisinde şaşkın bir halde bırakır.

^{187.} Sana (kıyamet) saatini; onun vaktinin ne zaman geleceğini soruyorlar. De ki:

-Onun bilgisi Rabbindedir. Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz. Göklere ve yere o saat ağır basar. Kıyamet ansızın gelir. Sanki sen biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki:

-Onu bilmek sadece Allah'a mahsustur. Ama insanların çoğu bu gerçeği bilmez.

^{188.}De ki:

-Benim kendim için bir fayda ve zarara Allah'ın dilediği kadardan başka gücüm yetmez. Eğer ben, görülmeyeni

bilseydim, iyilik yapmayı artırırdım ve bana bir kötülük de dokunmazdı. İnanan bir toplum için sadece uyarıcı ve müjdeciyim.

¹⁸⁹. Sizi tek bir kişiden yaratan ve kendisiyle huzur bulması için ondan eşini var eden O'dur. İnsan, eşini bürüdüğü zaman hafif bir yük yüklenir. Onunla bir süre geçer. Yükü ağırlaşınca Rab'leri olan Allah'a dua ederek:

-Eğer bize sağlam bir çocuk verirsen sana şükredenlerden oluruz, derler.

¹⁹⁰. Onlara sağlam bir çocuk verince, kendilerine verdiği şey hakkında Allah'a ortaklar tutarlar. Allah, onların ortak koştuklarından yücedir!

¹⁹¹. Kendileri yaratılmış olup; hiçbir şey yaratamayan şeyleri mi ortak koşuyorlar?

¹⁹². Kendilerine bile yardım edemeyenler, onlara hiç yardım edemezler.

¹⁹³. Onları doğru yola çağırırsanız, size uymazlar. Onları çağırırsanız da sussanız da sizin için birdir.

¹⁹⁴. Allah'ı bırakıp da dua ettikleriniz sizin gibi kullardır. Eğer doğru söyleyenlerseniz onlara yalvarın da size cevap versinler!

¹⁹⁵. -Onların yürüyebilecek ayakları mı var; yoksa kendisiyle tutacakları elleri mi; yoksa görebilecek gözleri mi; yoksa işitebilecek kulakları mı var?

De ki:

-Ortak koştuklarınıza yalvarın sonra bana, göz açtırmayacağınız tuzaklarınızı kurun!

¹⁹⁶. -Benim velim, kitabı indiren Allah'tır. O, doğru olanlara velilik eder.

¹⁹⁷. O'ndan başka dua ettiklerinizin size yardım etmeye

güçleri yetmez. Onlar kendilerine bile yardım edemezler.

198. Onları doğru yola çağırırsanız sizi işitmezler. Onları sana bakar görürsün fakat onlar görmezler.

199. Af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden uzak dur!

200. Şeytandan sana bir tahrik olursa, hemen Allah'a sığın. Allah işiten ve bilendir.

201. Takvalı olanlar kendilerine şeytanların bir grubu dokunduğunda, basiret sahibi oldukları zaman gerçeği düşünürler.

202. Şeytanların kardeşleri onları azgınlığa sürüklemekten geri durmazlar. ^{203.} Onlara bir ayet getirmediğin zaman:

-Kendin bir ayet yapsaydın! derler. De ki:

-Ben, ancak Rabbinimden bana vahyolunana uyarım, bu, Rabbinizden gelen açık delillerdir. İnanan bir toplum için de yol gösterici ve rahmettir.

204. Kur'an okunduğu zaman ona kulak verip dinleyin ve susun ki merhamet edilesiniz.

205. Rabbinin içinden yalvararak ve sesini yükseltmeden, korkarak sabah akşam zikret, gafillerden olma!

206. Rabbinin yanındakiler de O'na kulluk etmekten büyüklenmezler. O'nu tesbih ederler. O'na secde ederler.

8. ENFAL SÛRESİ

(Enfal, "Ganimetler" anlamına gelmektedir. Adını Bedir Savaşında elde edilen ganimetlerden bahseden ayetlerden almıştır. Medine'de, hicretin 2. yılında Bedir Savaşı'nın cereyan ettiği günlerde nazil olmuştur. 75 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın Adıyla .

^{1.} Sana ganimetleri soruyorlar. De ki:

-Ganimetler, Allah'a ve Elçisi'ne aittir. Allah'tan korkun, aranızı düzeltin. Eğer mü'min iseniz Allah'a ve Elçisi'ne itaat ediniz.

2. Müminler ancak, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperen, ayetleri kendilerine okununca imanları artan ve Rablerine tevekkül eden kimselerdir.

3. Bunlar, namazı kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler. İşte onlar, gerçek mü'min olanlardır. Rab'leri katında onlar için dereceler, mağfiret ve cömertçe verilmiş rızıklar vardır.

4. Rabbin seni hak uğrunda evinden çıkardığı zaman da; mü'minlerden bir grup bundan hoşlanmamıştı.

6. Gerçek ortaya çıktıktan sonra bile, bu hususta sanki göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi seninle tartışıyorlardı.

7. Allah, iki gruptan birinin sizin olacağını vaat etmişti. Siz güçsüz ve silahsız olanın sizin olmasını arzu ediyordunuz. Oysa Allah, emirleriyle hakkın gerçekleşmesini ve kafirlerin gücünün arkasını kesmek istiyordu.

8. Günahkarların hoşuna gitmese de hakkı ortaya koymak ve batılı da ortadan kaldırmak için..

9. Rabbinizden yardım dilemiştiniz de size:

-Birbiri ardınca bin melek ile size yardım ulaştıracağız, diye cevap vermişti.

10. Allah, bunu yalnızca bir müjde olması ve kalplerinizin yatışması için yaptı. Yardım yalnızca Allah katındadır. Çünkü Allah azizdir, hakimdir.

11. O zaman sizi kendisinden bir güven vermek için hafif bir uykuya daldırmış ve üzerinize gökten onunla sizi temizlemek ve şeytanın pislliğini sizden gidermek, kalplerinizi pekiştirmek ve ayaklarınızı sağlamlaştırmak için su indirmişti.

12. O an Rabbin meleklere şöyle vahy ediyordu:

-Ben sizinle beraberim, iman edenlere sebat verin! Ben kafirlerin kalbine korku salacağım. Siz de boyunlarını vurun, parmaklarını doğrayın!

13. Bu, Allah'a ve Elçisi'ne muhalefet etmeleri dolayısıyladır. Kim, Allah'a ve Elçisi'ne muhalefet ederse, şüphesiz Allah'ın cezası çok şiddetlidir..

14. İşte size (azap) tadın onu! ve kafirlere bir de ateşin azabı vardır.

15. -Ey iman edenler, toplu bir halde kafirlerle karşılaştığınız zaman, onlara arkanızı dönmeyin!

16. Kim o gün, savaşmak için bir yana çekilmek yada diğer bir gruba katılmak gibi durumlar haricinde arkasını dönerse Allah'ın gazabına uğrar; onun barınağı cehennemdir. Orası ne kötü bir yerdir.

17. (İşte o gün) onları siz öldürmediniz, fakat onları Allah öldürdü. Attığında da sen atmadın fakat mü'minleri güzel bir imtihanla denemek için Allah attı. Şüphesiz Allah işitendir, bilendir.

18. -İşte siz ve kafirlerin tuzağını etkisiz kılan Allah!.

19. Fetih istiyorsanız, size fetih gelmiştir.

Eğer son verirsiniz bu sizin için daha hayırlıdır. Ve eğer tekrar dönerseniz biz de döneriz. Topluluğunuz kalabalık olsa bile size bir fayda vermeyecektir. Çünkü Allah, mü'minlerle beraberdir.

20. -Ey iman edenler, Allah'a ve Elçisi'ne itaat edin! İşitip durduğunuz halde ondan yüz çevirmeyin!

21. Dinlemedikleri halde "işittik" diyenler gibi de olmayın!

22. Allah'a göre canlıların en kötüsü gerçeği dinlemeyen sağır ve dilsiz kimselerdir.

23. Allah, onlarda bir hayır görseydi, elbette onlara bir anlayış verirdi, işittirirdi. Onlara anlayış verseydi bile, onlar yine de yüz çevirerek dönerlerdi..

24. -Ey iman edenler! Size hayat verecek bir şeye çağırıldığı zaman Allah'a ve Elçisi'ne cevap verin ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına nüfuz eder. Şüphesiz siz de O'nun huzurunda toplanacaksınız..

25. İçinizden yalnızca zalimlere erişmekle kalmayacak olan bir fitneden de korunun! Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu bilin!

26. Hatırlayın, bir zamanlar yeryüzünde az idiniz, güçsüzdünüz, insanların sizi esir alıp götürmesinden korkuyordunuz. Allah sizleri barındırdı, yardımıyla güçlendirdi, şükredesiniz diye sizi temiz ürünlerle rızıklandırdı.

27. -Ey iman edenler! Allah'a ve Elçisi'ne hıyanet etmeyin, bile bile emanetlerinize de hıyanet etmeyin!

28. Biliniz ki mallarınız ve evladınız bir imtihandır. Allah katında ise büyük mükafat vardır.

29. -Ey iman edenler! Eğer Allah'tan korkarsanız, O size iyiyi kötüden ayıracak bir kabiliyet verir. Ve sizin günahlarınızı örter. Sizi bağışlar. Allah son derece büyük lütuf sahibidir.

30. Kafirler seni hapsetmek, öldürmek veya sürgün etmek için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurarlarken Allah da tuzak kuruyordu. Allah tuzak kuranların en iyisidir.

31. Ayetlerimiz onlara okunduğu zaman 'duyduk, istesek biz de bunun benzerini söyleyebiliriz. Bu sadece eskilerin masalları' dediler.

32. "Ve Allahım, eğer bu senin yanından gelmiş gerçekse başımıza gökten taş yağdır, yahut bize acı bir azap ver!"

33. Sen onların arasındayken Allah onlara azap etmez.

Aralarında bağışlanma dileyenler oldukça Allah onlara azap etmez.

34. Onlar, Mescid-i Haram'a girmeye engel olurken, yoksa onlara Allah ne diye azap etmesin? Üstelik onun (Mescid-i Haram'ın) sahipleri de değiller. Onun sahipleri yalnızca muttakilerdir. Fakat onların çocukları bunu bilmez.

35. Onların Ka'be'deki namazları, ısıklık çalmak ve el çırpılmaktan başka bir şey değildir. Küfrünüzden dolayı azabı tadın!

36. Küfre sapanlar mallarını Allah'ın yolundan alıkoymak için harcarlar. Daha da harcayacaklardır. Sonra pişman olacaklar ve yenilgiye uğrayacaklar. Kafir olanlar cehennemde toplanacaklardır!

37. Allah, pis olanı temiz olandan ayıracak ve pis olanları birbiri üzerine yığıp hepsini bir araya toplayacak ve cehenneme atacaktır. İşte onlar, hüsrana uğrayanlar onlardır!

38. Kafir olanlara eğer vazgeçerlerse önceden yaptıklarının bağışlanacağını, fakat tekrar eskiye dönerlerse, öncekilere uygulanan kanunların gözleri önünde olduğunu söyle!

39. Bir fitne kalmayınca ve tamamen Allah'ın dini hakim oluncaya kadar onlarla savaşın! Eğer fitneden vazgeçerlerse, Allah yaptıklarını görmektedir.

40. Eğer yüz çevirirlerse, bilin ki, Allah sizin mevlanızdır. O ne güzel mevlâ ne güzel yardımcıdır!